रामाययत्प्रत्युत्तरमावेदितव्यं तत्सर्वंरामवत् दारापहारांतकष्टैः संजातदुःखेनसुग्रीवेण प्रणयात् रामायआवेदितं ॥ तदा तद्वृत्तांतश्रवणानंतरकाले रामेण वालिवधंप्रति वालिवधमुद्दिश्य अवश्यंवालिनंवधिष्यामिइतिप्रतिज्ञातं ॥ ६२ ॥ वालिनश्चेति ॥ तत्र ऋष्यमूकपर्वते वानरः सुग्रीवः वालिनोबलं अरुणोदयानंतरं सूर्योदयात्प्रागेव रावणंगृहीत्वा चतुःसमुद्रलंघनादिरूपं कथयामास किंचसुग्रीवः रामोवालितुल्योनवेतिशंकितः संजातशंकआसीत् ॥६३॥ राघवेति ॥ राघवस्य वालिमहाबलत्वेविश्वासार्थमुत्तमं बलप्रत्यायनोत्तमसाधनं महापर्वतसदृशं दुंदुभेर्दैत्यस्यशरीरंदर्शयामास ॥ यस्यकायः इदानीमेतादृशः तादृशोदुंदुभिर्वालिनाहत्वा एतावद्दूरंप्रक्षिप्तइत्युक्त्वा दर्शयामासेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ उत्स्मयित्वेति ॥ बाहुलकात्स्वार्थेणिच् ॥ ईषत्स्मितंकृत्वा ॥ ६५ ॥ बिभेदेति ॥ पुनश्चप्रत्ययंजनयन् स्वबलविश्वासमुत्पादयन् हेतौशता ॥ फलमपि

रामायावेदितंसर्वंप्रणयाद्दुःखितेनच ॥ प्रतिज्ञातंचरामेणतदावालिवधंप्रति ॥ ६२ ॥ वालिनश्चबलंतत्रकथयामासवानरः ॥ सुग्रीवःशंकितश्चासीन्नित्यंवीर्येणराघवे ॥ ६३ ॥ राघवप्रत्ययार्थंतुदुंदुभेःकायमुत्तमं ॥ दर्शयामाससुग्रीवोमहापर्वतसन्निभं ॥ ६४ ॥ उत्स्मयित्वामहाबाहुःप्रेक्ष्यचास्थिमहाबलः ॥ पादांगुष्ठेनचिक्षेपसंपूर्णंदशयोजनं ॥ ६५ ॥ बिभेदचपुनःशालान्सप्तैकेनमहेषुणा ॥ गिरिंरसातलंचैवजनयन्प्रत्ययंतदा ॥ ६६ ॥ ततःप्रीतमनास्तेनविश्वस्तःसमहाकपिः ॥ किष्किंधांरामसहितोजगामचगुहांतदा ॥ ६७ ॥ ततोगर्जद्धरिवरःसुग्रीवोहेमपिंगलः ॥ तेननादेनमहतानिर्जगामहरीश्वरः ॥ ६८ ॥

हेतुः ॥ तदाएकेनैवमहेषुणा सकृत्प्रयोगेनैव सप्तशालान् सप्तशालवृक्षान् तत्समीपस्थोगिरिं पर्वतं रसातलं षष्ठमधोलोकंचबिभेद ॥ अतलवितलसुतलतलातलमहातलरसातलपातालाःइतिसप्तअधोलोकाः ॥ एकशालमात्रभेदने अस्यवालिसाम्यशंकाजायेत तन्निवृत्त्यर्थमनुक्तानामप्यन्यशालगिरिप्रस्थादीनांभेदनमितिमंतव्यं ॥६६॥ ततइति ॥ ततः शालभेदानंतरं ॥ तेन अतिदुष्करेणकर्मणा वालिवधेविश्वासंप्राप्तः प्रीतमनाः कपिराज्यलाभोऽचिरादेवेतिसंतुष्टमनाः किष्किंधाख्यांगुहां रामसहितोजगाम ॥ ६७ ॥ ततइति ॥ हरिवरः कपिश्रेष्ठः अगर्जत् सिंहनादंकृतवान्हरीश्वरः वाली ॥ ६८ ॥